

ת"פ 35311/06/18 - מדינת ישראל נגד יקב ערק גת בע"מ, אברהם בסר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35311-06-18 מדינת ישראל נ' יקב ערק גת
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט נעה תבור

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לנא אבו עיסא

נגד

הנאשמים 1. יקב ערק גת בע"מ

2. אברהם בסר

שניהם ע"י ב"כ עו"ד סיימון יניב

גזר - דין

כללי

1. נאשם 2 וחברה שבבעלותו נאשמת 1, הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של אי מסירת הצהרה על תחילת ייצור ומכירת מוצרים טעוני מס לפי סעיף 22(א)(2) ביחד עם סעיף 17 לחוק מס קניה (טובין ושירותים), תשי"ב-1952 ובקשר לתקנה 1 לתקנות מס קניה (טובין) תשי"ג-1953. כן הורשעו ב-46 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים ואי תשלום מס קניה הנובע מהם, לפי סעיף 22(א)(6) לחוק הנ"ל ביחד עם סעיף 5(א) לחוק ובקשר לתקנות 7,7 א ו-8.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשמת 1 היא חברה פרטית שעסקה בין השנים 2012 ועד 2015 בייצור ובמכירה של משקאות אלכוהוליים, שהם מוצרים טעוני מס קניה. הנאשמים הודו כי לכל המאוחר מחודש מרץ 2012 ועד לחודש דצמבר 2015 ייצרו טובין טעוני מס, מבלי שהודיעו למנהל מס קניה על תחילת ייצורם ומכירתם של אותם טובין ומבלי שנרשמו כעוסק במס קניה כפי שמחייב חוק מס קניה ותקנות מס קניה (טובין), תשי"ג-1953 שהותקנו מכוחו. בנוסף הודו הנאשמים כי לא הגישו כלל את הדוחות התקופתיים למס קניה המתייחסים לתקופה האמורה (03/12 ועד 12/15). סכום המס שלא נגבה וגובה הנזק לקופת המדינה הוא בסך 2,777,554 ₪.
3. הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעונה. כן הוסכם בין הצדדים כי יושת על הנאשם מאסר על תנאי וקנס לפי שיקול דעת בית המשפט. לשם השלמות ייאמר כי הכרעת הדין ניתנה על ידי חברתי כב' השופטת אמיר בסיום הליך גישור והטיעונים לעונש הועברו לשמיעה לפני.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה התייחסה לערכים המוגנים שבבסיס עבירות המס בכלל ועבירות לפי חוק מס קניה בפרט כאשר כוונת המחוקק היתה להגביל צריכה ומכירה של אלכוהול מטעמי בריאות, דאגה לשלום הציבור ובטיחות בדרכים. התובעת התייחסה לתיקון כתב האישום ומחיקת רכיב הכוונה. מנגד הדגישה את סכום הנזק המשמעותי שנגרם לקופת המדינה וכן את ריבוי העבירות והתמשכותן לאורך כארבע שנים באופן שמלמד על התנהגות שיטתית. התובעת ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר, בנוסף למאסר על תנאי וקנס שגובהו בין 5% ועד 10% מגובה הנזק. לעניין מדיניות הענישה הבהירה ב"כ המאשימה כי מספר החייבים בדיווח מס קניה איננו גבוה משכך לא הוגשו תיקים פליליים רבים שמהם ניתן ללמוד על מדיניות נהגת. התובעת ביקשה ללמוד מהוראה דומה הקבועה בחוק מס ערך מוסף תוך שהפנתה לטבלת ענישה ממנה עולה כי בית המשפט נוטה להשית מאסרים בפועל בגין עבירות דומות. התובעת עתרה למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם בשל חסכון בזמן שיפוטי, העדר עבר, חלוף הזמן ונסיבותיו האישיות. עם זאת, עתרה ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בשל אי הסרת המחדל. באחרית טיעוניה ביקשה לדחות עתירת ההגנה לסיום ההליך ללא הרשעה בשים לב לטיב העבירות המחייבות העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם, במיוחד כאשר לא הובאה ראיה כלשהי לנזק קונקרטי כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה. בנוסף לששת חודשי המאסר ביקשה התובעת להשית על הנאשם מאסר על תנאי ולחייב את הנאשמים בקנסות.

5. הסנגור שם דגש בטיעונו על התיקון המשמעותי לקולה בכתב האישום לאחר שנמחקה ממנו המטרה להתחמק ממס. כן הדגיש העובדה שהנאשמים הורשעו בסופו של יום בעבירות מסוג עוון. לטענת הסנגור ביצוע העבירות נעוץ במחדל ובתקלה מתמשכת אליה נקלעו הנאשמים לאחר שנועצו ברואה חשבון שלא הנחה אותם לפתוח תיק במס קניה. על פי הטענה הנאשם לא הסתיר מרשות המיסים את עיסוקה של הנאשמת בייצור אלכוהול ואף פתח תיק במע"מ תוך התייחסות מפורשת לסוג העסק ואף על פי כן לא הועמד על החובה לפתוח בנוסף תיק במס קניה. רק בפברואר 2016 לאחר שהוזמן לחקירה ברשות המיסים נודע לנאשם הצורך ברישום ומאותו מועד הוסדר רישום החברה במס קניה ונעשה דיווח כחוק. לשיטת ההגנה לא ניתן אם כן להשקיף על העבירה כעל עבירה שבוצעה בשיטתיות שכן מדובר בטעות אחת בלבד שנעשתה בראשית הדרך. הסנגור טען כי אין מקום להשוואה בין העבירות בהן הורשעו הנאשמים לבין עבירות מע"מ, שכן בענייננו לא גבה הנאשם את סכום המס מן הלקוחות ולכן לא הרוויח באופן ישיר מביצוע העבירה. בכך שונה עניינו ממי שגובה סכומי מע"מ מן הלקוחות אך שומר את הסכומים בכיסו מבלי להעבירם לרשויות המס. עוד הוסיף שדיווחיו לרשויות המס היו מדויקים וספרי הנאשמים לא נפסלו ללמדך כי הכל נרשם במדויק.

עוד הוסיף הסנגור כי יש ליתן משקל משמעותי לקולה גם לאכיפה הבררנית שהיתה במקרה זה בשל כך שלא ננקטו הליכים פליליים נגד ספקי האלכוהול של הנאשמת אשר בעצמם לא דיווחו על מס קניה.

עוד התייחס הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם: מצבה הבריאותי של אשתו והמצב הכלכלי אליו נקלע בעקבות הסתבכותו בתיק זה. ב"כ הנאשמים ביקש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם, בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ובתרומתו של הנאשם למדינה בשירות סדיר ובשירות מילואים בצה"ל.

לענין הרשעת הנאשם טען הסנגור כי עיסוקו העיקרי עודנו בייצור משקאות והותרת הרשעתו עלולה להביא לאיבוד רישיון הנאשמת כעוסק על ידי רשויות המס. לתמיכה בטיעונו הפנה לת"פ 48404-10-11. לחלופין וככל שהבקשה

לביטול הרשעה תדחה, ביקש הסנגור להסתפק בחיוב הנאשם בביצוע 180 שעות של"צ, בנוסף לתשלום קנס.

הסנגור הפנה לאסופת מסמכים לתמיכה במכלול טענותיו.

6. הנאשם עצמו פנה לבית המשפט וביקש להתחשב בהסתככות הכלכלית והעסקית אליה נקלע בעקבות האירועים מושא הרשעתו. לדבריו הכנסתו מבוססת על משכרותה של אשתו ולא יוכל לעמוד בתשלום קנס שכן אין לו חסכונות או נכסים וכל כספו הושקע בהקמת החברה.

הערה מקדימה קודם לדין והכרעה

7. בעת הטיעונים לעונש התייחס הסנגור לטענות הגנה כגון הסתמכות על עצת רואה חשבון וטענות במצב דברים ואף העלה טענות הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית. ההגנה הפנתה בהקשר זה למסמכים שונים לרבות פרוטוקול מהליך השומה האזרחי עליהם ביקשה להסתמך. במהלך הדיון שבתי והבהרתי כי הטענות מחייבות שמיעת ראיות וקביעת ממצאים עובדתיים ודבר זה לא נעשה. בהעדר עובדות מוסכמות בין הצדדים לא אוכל להתבסס על המסמכים שנמסרו לעיוני כבסיס מספיק לקביעות עובדתיות ולא אקבע בגזר הדין ממצאים עובדתיים מעבר למוסכם בין הצדדים. בפועל הנאשמים הודו בעובדות כתב אישום מתוקן ועל כן העובדות המוסכמות הן אלו המפורטות בכתב האישום ואין בלתן. המדינה עמדה על כך שמכלול טענות ההגנה נלקחו בחשבון במסגרת עריכת ההסדר ובמסגרת הגבלת עמדתה העונשית. בחנתי עם הנאשם האם למעשה מקופלת בטענה בקשה לחזרה מן ההודיה אך הנאשם ואף הסנגור הבהירו כי אינם מבקשים לחזור בהם מן ההודאה כפי שנרשמה.

העתירה לביטול ההרשעה

8. הלכת כתב הידועה מורה כי הכלל הוא הרשעה וביטולה שמור למקרים חריגים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) פ"ד נב(3) 337). לאורך השנים חזרו בתי המשפט וקבעו כי האינטרס הציבורי ועיקרון השוויון בפני החוק מחייבים כי מי שנמצא אשם בדין יורשע בעבירות שיוחסו לו. על מנת להיכנס לאותם מקרים חריגים בהם תבוטל הרשעה, נדרשים שני תנאים מצטברים: האחד - נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים; השני - ההרשעה תסב נזק בלתי מידתי, קונקרטי וממשי לסיכוי שיקומו של הנאשם (ראו ע"פ 8453/15 **פלויני. מדינת ישראל** (03.01.16), ע"פ 8663/15 **לוזנאנוני מדינת ישראל** (22.12.15), ע"פ 9118/12, **פריגין נ' מדינת ישראל** (01.01.13). הכלל הוא שהרשעה נותנת ביטוי להיבט הנורמטיבי וכפי שנפסק לא אחת, "מן הראוי שהיבט זה יכתיב את התוצאה" ראו פסקה 8 לפסק הדין בעפ"ג (מחוזי ת"א) 41723-11-14 **פודגורני נ' מדינת ישראל** (7.10.15).

9. עברו הנקי של אדם והיותו נורמטיבי עד ביצוע המעשה הפלילי, לא די בהם להצדיק הימנעות מהרשעה. לו חפץ המחוקק שעבירה ראשונה לעולם תסתיים באי הרשעה חזקה שהיא אומר זאת (ראו ע"פ 71390/03 **מדינת ישראל נ' אוחיון**, מיום 8.12.04 בפסקה ח'). דברים אלה מקבלים משנה תוקף כשמדובר בעבירות מיסים, שעל פי רוב מבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים, בעלי עסקים הממלאים תפקידים פעילים בשוק החופשי.

10. בית המשפט העליון חזר ונדרש לחומרה היתרה של עבירות המס נוכח פגיעתן הישירה בקופה הציבורית ופגיעתן העקיפה בכיסו של כל אזרח. עבירות מס חותרות תחת ערך השוויון בנשיאת הנטל, ומכאן הותוותה מדיניות ענישה

לפיה יש לגזור דינם של עברייני מס תוך מתן בכורה לשיקולי הרתעה והעדפתם על פני נסיבותיו האישיות של נאשם, ראו, בין השאר רע"פ 977/13, **אודיז נגד מדינת ישראל** (מיום 20.2.13). דברים אלה נכונים גם כאשר מדובר בעבירות "טכניות" שאינן מלוות בכוונה להתחמק ממס. הנזק שנגרם מביצוע עבירות טכניות אינו טכני כלל וכלל וביצוען (כפי שארע במקרה דנן) מביא לחסר של ממש בקופת המדינה. זאת ועוד גם בעבירות אלו יש כדי לפגוע בשיטת גביית המס, המבוססת על אמון בנישומים שיגישו דיווחי אמת במועד ובהתאם להוראות החוק.

11. בנסיבות אלה, המגמה בפסיקה היא להרשיע עברייני מס אשר נקבע כי ביצעו את העבירה. ברע"פ 737/11 **אביטן מיכאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** (9.5.11) התייחס בית המשפט העליון לשאלת ההרשעה בביצוע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. באותו ענין דובר בעורך דין שביצע שתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום הורה על ביטול ההרשעה הואיל ודובר באירוע חד פעמי ובשים לב לעברו הנקי וכן החשש שהרשעתו בדין עלולה לפגוע בעתידו המקצועי ובפרנסתו. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, המבקש הורשע והושתו עליו מאסר על תנאי וקנס. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ובדחות את הבקשה פסק כבוד השופט ג'ובראן באמרו כך: **"עוד אציין כי אני מסכים [עם] מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי הסימנים המיוחדים שביקש בית משפט השלום למצוא במבקש דנן כחריג לכלל הרשעה בדין, אינם מיוחדים כלל ועיקר דווקא למבקש דנן אלא כוחם עימם ביחס למרבית הנאשמים בעבירות מסוג זה. על כן, אין מקום להתערב בקביעותו של בית משפט המחוזי לאור החשש כי בהימנעות מהרשעה במקרה דנן, יהיה כדי לשמוט את הבסיס למדיניות האכיפה הראויה הנדרשת והמתבקשת של עברייני מס, גם בעבירות של אי הגשת דו"חות."**

ראו עוד בהקשר זה רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013), רע"פ 7917/04 **בסרגליק נ' מדינת ישראל** (14.11.2004), רע"פ 6271/13 **יהודה בן סנן נ' מדינת ישראל** (17.09.2013).

אין באמור כדי ללמד שלא ניתן להורות על ביטול הרשעה בעבירות מסוג זה במקרים המתאימים. ברע"פ 4606/01 **יעקב סופר נ' מדינת ישראל** (3.01.2002), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום אשר נמנע מהרשעת נאשם בביצוע עבירות של אי הגשת דוחות למס הכנסה והסיר את מלוא המחדל (ובניגוד להכרעת בית המשפט המחוזי בערעור). כב' השופט דורנר ציינה כי ככלל בעבירות מהסוג הנדון יש להרשיע את הנאשם. יחד עם זאת ציינה כי "אין המדובר בכלל בל יעבור" וכי ניתן יהיה להחיל את החריג בנסיבות מיוחדות ומתאימות בלבד.

בענין עפ"ג (מחוזי מרכז) **בהרב נ' מדינת ישראל** (22.2.15) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור והורה על ביטול הרשעתו של אדם אם כי ציין שלושה מרכיבים המבחנים בינו לבין הנאשם שלפני. האחד הוא הסרת המחדל במלואו, השני הוא הסיבה לעיכוב בהגשת הדוחות בשל התנהגות רשות ציבורית שלא שילמה חובותיה במועד והשלישי הוכחת נזק קונקרטי חד משמעי שיביא לפגיעה בנאשם ובמאתיים משפחות העובדים אצלו.

12. **במקרה דנן**, גם אם אצא מנקודת מוצא שהנאשמים לא היו מודעים לחובתם על פי חוק מס קניה (טענה שאין בה כשלעצמה לפטור מאחריות פלילית שכן כלל יסוד הוא בדיני עונשין כי אי ידיעת הדין איננה פוטרת מעונש) וכי ביצוע העבירות היה תולדה של תקלה ומחדל מתמשך לאורך זמן, ללא שיטתיות ותחכום, לא ניתן להתעלם מסכום הנזק הכולל שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות ועומד על סך של 2,777,554 ₪. המקרה שלפני ממחיש היטב את נזקיהן של אותן עבירות מס "טכניות" למדינה ולכלל אזרחיה. זאת ועוד לא ניתן להתעלם מהעובדה שעד כה לא הוסר המחדל ואף נתון זה יש לקחת בחשבון במסגרת השיקולים לביטול הרשעה כחלק מהדרישה ללקיחת אחריות והבעת חרטה, ראו בהקשר זה רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015).

13. זאת ועוד הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהותרת ההרשעה. תקנה 19 לתקנות מס קניה קובעת כי המנהל רשאי לבטל תעודת רישום של עוסק מורשה לפי חוק מס קניה בין היתר אם העוסק עבר על הוראות כל חוק שהוא הנוגעות לניהול עסקו. הנאשם הציג תנאים המופיעים באתר רשות המיסים הכוללים הצגת תעודת יושר. קיימת אפשרות כי ללא תעודת יושר תסורב בקשתו לחידוש רישיון ליצור משקאות משכרים על ידי הגורם המוסמך, אם כי לא ברור האם מדובר בתנאי הנמצא בשיקול דעת הגורם המאשר ואינו מהווה תנאי מוחלט. מכל מקום, קושי בחידוש הרישיון הוא מסוג הנזקים שהם אינהרנטיים לביצוע העבירות. הגיונם של הדברים ברור - לגורם המחדש רישיון צריך להיות מידע אודות הפרת החוק הרלוונטי לתחום הרישיון בבואו להחליט ומדובר במידע שאין רלוונטי ממנו לשם הפעלת שיקול דעתו.

14. עיון בת"פ (שלום אשדוד) 48404-10-11 **מדינת ישראל נ' חסידים ואח'** (16.09.14) אליו הפנה הסנגור מעלה כי לא ניתן לגזור ממנו גזירה שווה למקרה שבדין במיוחד בשל גובה הנזק (באותו ענין לא נגרם נזק בפועל ותפקידו של הנאשם היה משני ביחס לנאשם אחר).

15. הגעתי למסקנה כי נסיבות מקרה זה כפי שפורטו לעיל מחייבות הותרת ההרשעה על כנה ועל כן הבקשה לביטול הרשעה נדחית.

גזר הדין

16. **מספר אירועים** - הנאשמים הודו אמנם בביצוע 46 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים. ככלל, על בית המשפט להתייחס לכל עבירה כאירוע נפרד, ראו רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (09.03.14). עם זאת ייתכנו במקרים בהם על פי מבחן הקשר ההדוק ההתייחסות תהא כאל אירוע אחד ובמקרה זה המתחם הכולל יהיה מחמיר יותר. כזה הוא המקרה שלפני בשל הנסיבות שאינן במחלוקת בין הצדדים. לא היתה מחלוקת בין הצדדים כי העבירה נולדה יחד עם פתיחת העסק מבלי שנפתח תיק במס קניה. עם זאת לאחר תחילת הפעילות ולאורך השנים לא היו לנאשם אינדיקציות חיצוניות שבחר להתעלם מהן על מנת להוסיף ולבצע עבירה והפעילות המשיכה באותו רצף כפי שהיו הדיווחים בנקודת הפתיחה. טעם זה היה בין הנימוקים שאפשרו תיקון כתב האישום ומחיקת רכיב הכוונה להונות. בנסיבות אלו אוכל להתייחס לכלל העבירות בהן הורשעו הנאשמים כאל אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו כך שהעונש יגזר באופן כולל (ראו סעיף 40(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977).

17. על **הערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ועל נסיבות ביצוען במקרה זה עמדתי בסעיפים 10 ו-12 לעיל.

18. **מדיניות הענישה** - למיטב הבדיקה שערכתי במאגרים המשפטיים לא קיימים הליכים פליליים שניתן להסיק מהם מדיניות ענישה נוהגת בעבירות בהן הורשעו הנאשמים לפי חוק מס קניה. מקובלת עלי עמדת המאשימה כי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם ניתן לעשות הקבלה לענישה המושתת בעבירות מס טכניות בחוקים אחרים, כגון פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ. מדיניות הענישה הנוהגת בקשר לכלל עבירות המס ה"טכניות" לפי חוקי מס שונים נגזרת ממספר העבירות אשר בוצעו, השיטתיות, התחכום והנזק שנגרם לאוצר המדינה כתוצאה מביצוען ובמידה רבה משאלת הסרת המחדל. על פי רוב כאשר עסקינן בסכום נזק משמעותי דוגמת המקרה דנן, כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרים על הנאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

א. ברע"פ 6095/06 **לוי נגד מדינת ישראל** (5.11.06) - הורשע המבקש בארבע עבירות של אי הגשת

דוחות לפי פקודת מס הכנסה ועבירות מנהלים. בשים לב להרשעות קודמות ואי הסרת מחדלים נגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל** ועשרת אלפים ₪ קנס.

ב. ברע"פ 3064/17 רוני מולדובן נ' מדינת ישראל (17.04.2018) - הורשע הנאשם על פי הודאתו באי הגשת 37 דוחות תקופתיים למע"מ למשך תקופה של ארבע שנים. הצדדים הגיעו להסדר, לפיו חובו של המבקש יעמוד על סך של 690,000 ש"ח שישולמו ב-30 תשלומים, אלא שחוב זה לא שולם. נקבע כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות מיסים, הושתו **10 חודשי מאסר בפועל** ולאחר הפעלת מאסר על תנאי תלוי ועומד נגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 3120/14 **נעים נגד מדינת ישראל** (8.5.14) בעניינו של נאשם אשר הורשע באי הגשת עשרה דוחות מס הכנסה, המחדלים לא הוסרו, נדון ל - **9 חודשי מאסר בפועל**.

ד. רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נגד מדינת ישראל** (29.6.15): בעניינו של מי שהורשע ב-26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, נעדר עבר פלילי, בעל נכות נפשית, לא הסיר את המחדל (קרן מס כ - 400,000 ₪), נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

ה. ברע"פ 6371/14 **אבו מנסי נגד מדינת ישראל** (28.10.14) - המבקש הורשע בביצוע 26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, נעדר עבר פלילי, הסרה חלקית של המחדל, נדון ל-**8 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 21330-09-09 **גזאל נ' מדינת ישראל** (10.6.10) הורשעו הנאשמים באי הגשת 10 דוחות תקופתיים לשלטונות מע"מ. על הנאשם נגזרו **8 חודשי מאסר בפועל** וקנס בסך 60,000 ₪ (בגין חבות קרן מס משוערכת בגובה 380,000 ש"ח).

19. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, העובדה שלא מדובר במעשה מכון אך מנגד גובה הנזק שנגרם לקופת המדינה, וכשלנגד עיני התכלית החקיקתית שבבסיס חוק מס קניה ומדיניות הענישה הנוהגת בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בעבירות מס דומות במהותן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין **4 חודשי מאסר לבין 14 חודשי מאסר בפועל**.

20. באשר לקנס מתחם הקנס ההולם נגזר מגובה המחדל ובמקרה זה נע בין 100,000 ₪ לבין 250,000 ₪.

העונש המתאים לנאשמים

21. שקלתי נסיבותיו האישיות של הנאשם והפגיעה שעלולה להיגרם לו ולמשפחתו בעקבות הטלת ענישה. התרשמתי שמדובר במי שמנסה לשקם עסקיו ונאבק במציאות כלכלית קשה. כמו כן עיינתי במסמכים הרפואיים שהוגשו בעניין אשת הנאשם. שקלתי נטילת האחריות במובן ההודאה ולצידה העדר נטילת אחריות במובן השבת סכום המס.

22. סכום המס הגבוה לצד אי הסרת המחדל אינם מאפשרים מיקום הנאשם בתחתית מתחם הענישה. מקום שמדובר בסכומי מס בשיעור כזה, צריך היה גובה המחדל להשפיע על מיקום הנאשם במקום גבוה אפילו מזה שלו עתרה המאשימה וכך מלמדת בבירור הפסיקה שפורטה לעיל. עבירות בהיקף כה גדול מסתיימות על פי רוב בתקופות

מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא. על אף זאת אני נכונה להקל עם הנאשם ולקבל עמדת המאשימה העותרת לעונש של 6 חודשי עבודות שירות בשל נכונות המדינה לאמץ בטיעוניה שיקולים מתחום הצדק (עמ' 8 ש' 29) וכן בשל התחשבות במצבה הבריאותי של רעיית הנאשם ובשל ייחודיות ההרשעה בעולם עבירות המס. כמו כן התרשמתי כי בעבירה לפי חוק מס קניה לעצם ההרשעה קיים משקל עונשי עצמאי. בנוסף שקלתי החיסכון המשמעותי בזמן בית משפט וחלופה הזמן מעת תחילת ביצוע העבירות.

23. לענין גובה הקנס שקלתי המסמכים שהגיש הסנגור ובהם דפי פירוט מחשבון הבנק של רעיית הנאשם, ואישור רואה החשבון בדבר מחזור ההכנסות של החברה והפסדיה בשנת 2018 וכן מחזורי ההכנסות ורווחיהן של שתי חברות נוספות ודף חשבון מתוך חשבון משותף של הנאשם ואשתו. הנאשם הסביר כי הוא מתקשה להשיב את סכומי המס שכן עסקיו לא גרפו רווחים בגובה סכומי המס המבוקשים. כן שקלתי טענתו כי לא נהנה באופן כספי מביצוע העבירות שכן לא מדובר בגביית המס מן הקונים והותרו בידיו. טענה זו שובה את האזן אולם מתארת את המציאות באופן חלקי. העובדה שהנאשם לא גבה מן הלקוחות מס קניה אפשרה לו למכור את המוצרים במחיר זול יותר באופן שמשפר את מצבו לעומת עוסקים אחרים ומגדיל את היקף המכירות וכפועל יוצא מכך את הרווחים. עם זאת אינני מתעלמת מכך שבפועל לא גבה סכומי מס ישירות מן הלקוחות והותרם בכיסו. בשל נתונים אלו ועל מנת לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לנסיבות ביצוע העבירה ועל מנת שלא לסכל אפשרות של הנאשם להתאושש מבחינה עסקית ולשוב לתפקוד בעתיד, הרי שבכל הנוגע לגובה הקנס מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהקל באופן מסוים עם הנאשמים. נימוק נוסף להפחתה מסוימת בגובה הקנסות נעוץ במשך תקופת המאסר שירוצה בעבודות שירות שבמהלכו יקשה על הנאשמים לעמוד בתשלומי קנסות.

סוף דבר -אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשמת 1 -

א. **קנס בסך 35,000 ש"ח.** הקנס ישולם עד ליום 01.10.19.

על נאשם 2:

א. **6 (שישה) חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

הנאשם יבצע את עבודות השירות בדואר נתניה וזאת במשך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות כקבוע בחוק העונשין. שעות עבודה ביום בערבי חג וחול"מ יועסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עובד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחוייב ביום עבודה מלא. תחילתן של ביצוע העבודות **ביום 24.06.19** והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"מ רועי בן חיון, טלפון נייד: 054-6822186.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל': 08-9787060).

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי במהלך ריצוי ע"ש יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן, סירוב לבדיקה או בדיקה עם ממצאים חיוביים, או ניסיון לזיוף דגימת שתן, יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל. בית משפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. **8 חודשי מאסר על תנאי** לתקופה של שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.

ג. **5 חודשי מאסר על תנאי** לתקופה של שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

ד. **קנס בסך 35,000 ₪** אשר ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.7.19 והבאים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיד.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידי או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, במעמד הצדדים.